Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 17. lutego 1914.

36.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 22. stycznia 1914,

dotyczące oznaczenia zawodowej szkoły dalszego kształcenia się jubilerów, złotników, wyrabiających przedmioty ze srebra, rytowników, paśników i cyzelerów, należącej do Izby handlowej i przemysłowej w Pradze, jako takiego zakładu, którego świadectwa uczęszczania z pomyślnym skutkiem na istniejący w nim oddział zawodowej nauki dziennej zastępują w całości lub w części dowód prawidłowego ukończenia stosunku nauki, względnie dowód co do przepisanego czasu zatrudnienia w charakterze pomocnika w przemyśle rękodzielniczym.

Na zasadzie § 14. *a* ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, dotyczącej zmiany i uzupełnienia ordynacyi przemysłowej, uzupełniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 193, rozporządza się co następuje:

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 193, stosuje się w równej mierze jak do zakładów naukowych, wyliczonych w § 1., ustęp 2., pod punktem II. tegoż rozporządzenia, także do oddziału zawodowej nauki dziennej, istniejącego w należącej do Izby handlowej i przemysłowej w Pradze zawodowej szkole dalszego kształcenia się jubilerów, złotników, wyrabiających przedmioty ze srebra, rytowników, paśników i cyzelerów, a to odnośnie do tych uczniów, którzy z pomyślnym wynikiem uczęszczali na wszystkie przedmioty naukowe trzech kursów rocznych tego oddziału.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Trnka włr. **Schuster** włr.

37.

Reskrypt Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 29. stycznia 1914,

dotyczący zmiany §§ 12. i 17. statutu Centralnej komisyi dla pieczy nad zabytkami.

Na zasadzie § 19. statutu Centralnej komisyi dla pieczy nad zabytkami zatwierdza się z tymczasową mocą obowiązującą zmianę §§ 12. i 17. tegoż statutu w następującem brzmieniu:

§ 12.

Obok załatwiania czynności, zastrzeżonych przedewszystkiem po myśli § 11. Urzędowi państwowemu dla pieczy nad zabytkami, najważniejszem zadaniem tegoż jest jednolite kierownictwo i nadzór nad konserwatorami krajowymi.

Nadzór ten winien polegać w szczególności na intenzywnej czynności nadzorczej, którą należy wykonywać według rocznego planu podróży, podlegającego zatwierdzeniu protektora, a także od wypadku do wypadku.

Zresztą winien tok czynności Urzędu państwowego dla pieczy nad zabytkami polegać na współdziałaniu urzędników z wykształceniem w zakresie historyi sztuki, z wykształceniem technicznem i prawniczem, przyczem jednak należy zawsze utrzymywać fachowy charakter Centralnej komisyi.

Konserwatorowie, korespondenci, członkowie honorowi.

§ 17.

Na wniosek prezydenta Centralnej komisyi dla pieczy nad zabytkami może protektor dla pewnego terytoryalnie ograniczonego okręgu mianować konserwatorów, którzy w jego obrębie mają przestrzegać interesów pieczy nad zabytkami, w szczególności zaś powołani są do wspierania konserwatorów krajowych przez donoszenie o odkryciach, o niebezpieczeństwach, grożących zabytkom, lub o innych sprawach, mających ważne znaczenie dla pieczy nad nimi.

Konserwatorów mianuje się na przeciąg trzech lat, a protektor może po upływie tego czasu zatwierdzić ich na dalszy taki sam okres czynności.

Konserwatorowie z reguły nie pobierają wynagrodzenia za sprawowane przez siebie czynności. Można jednakowoż konserwatorom, którzy przy wykonywaniu swej czynności szczególnych dokładali starań, przyznawać wyjątkowo jednorazowe remuneracye. Orzeczenie co do tego wydaje na wniosek prezydenta Centralnej komisyi Ministerstwo wyznań i oświaty, po zasięgnięciu przedtem zezwolenia protektora.

Hussarek wlr.

38.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. lutego 1914,

dotyczące przydzielenia gminy Albiano do okręgu Sądu powiatowego w Lavis.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wydziela się gminę Albiano z okręgu Sądu powiatowego w Civezzano i przydziela się ją do okręgu Sądu powiatowego w Lavis.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1914.

Hochenburger wlr.

39.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. lutego 1914,

dotyczące rozszerzenia upoważnień celnych Ekspozytury celnej na dworcu kolejowym w Husiatynie.

Ekspozyturę celną Urzędu celnego pobocznego w Husiatynie na tamtejszym dworcu kolejowym upoważnia się do stosowania postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym oraz do ekspedycyi celnej towarów, przewożonych koleją żelazną, a to w granicach upoważnień Urzędu celnego pobocznego I. klasy.

Engel wlr.